

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15709/2022
21.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Марије Терзић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., Република ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основно јавно тужилаштво у Врању, које заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1986/21 од 20.07.2022. године, у седници одржаној 21.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1986/21 од 20.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1986/21 од 20.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2538/21 од 02.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужилама солидарно на име нужних издатака кривичног поступка код ОЈТ Врање у предмету Кт 1616/15 исплати 117.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.09.2019. године до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да туженој на име трошкова парничног поступка солидарно плате 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1986/21 од 20.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке, тако што су обавезане тужиле да туженој на име трошкова парничног поступка солидарно плате 18.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезане су тужиле да туженој на име трошкова другостепеног поступка солидарно плате 18.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложиле да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је захтев за исплату нужних издатака кривичног поступка који је правноснажно окончан доношењем ослобађајуће пресуде, а побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено одбијањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужила као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Спорно правно питање на које указује ревидент – питање права окривљених да потраживање накнаде нужних издатака кривичног поступка оставрјују у парничном поступку против Републике Србије решава се у зависности од утврђеног чињеничног стања. Образложења нижестепених пресуда у складу су са постојећом судском праксом и владајућим правним схватањем у тумачењу и примени материјалног права - члана 265. и 266. Законика о кривичном поступку. Тужиле уз ревизију нису доставиле пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, док утврђено чињенично стање не представља разлог за одлучивање о посебној ревизији.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој правној ствари тужиле су поднеле 20.12.2019. године, а вредност предмета спора је 117.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору у коме је предмет тужбеног захтева новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић